

(א) כיון שכל הספירות חוץ מהמלכות לא נשלמו עדין בבחי' נפש רוח נשמה חיה יחידה לכן עולים בחזרה למאציל כדי להשתלם, והכתר הוא הראשון שחוזר לעלות והמלכות חוזרת אחרונה, וזה סוד הפסוק (ישעיה מ"ד ו') אני ראשון ואני אחרון, דאני הוא כינוי לכתר שהוא בחי' אין, והוא כינוי למלכות שהיא בחי' אני, וכוונת הפסוק באני ראשון ואני אחרון לרמז שניהם, כוונתו לכתר שהוא יוצא אחרון וחוזר ראשון, וכוונתו למלכות שיוצאת ראשונה וחוזרת אחרונה.

(ב) כשהכתר עלה לפה דא"ק אז כל הספירות גם עולים לספירות שמעליה, והוא שהחכמה עולה למקום הכתר, ובינה למקום החכמה, וחסד דז"א למקום הבינה, וגבורה דז"א למקום חסד דז"א, ותפארת דז"א למקום הגבורה דז"א, ונצח דז"א למקום תפארת דז"א, והוד דז"א למקום נצח דז"א, ויסוד דז"א למקום הוד דז"א, והמלכות עולה למקום יסוד דז"א, ואז על ידי עליה זו שעלו למעלה מדרגתם היתוסף דרגה לכל אחד והוא שהיתוסף לחכמה בחי' נשמה, ולבינה בחי' חיה, ולכל הו' קצוות דז"א בחי' יחידה, ולמלכות בחי' מקיף דחיה. (ג) אחר כך שהחכמה עלתה להשתלם בפה דא"ק אז הבינה עלתה למקום הכתר, וחסד דז"א למקום החכמה, וגבורה דז"א למקום הבינה, ות"ת דז"א למקום החסד דז"א, ונצח דז"א למקום גבורה דז"א, והוד דז"א למקום תפארת דז"א, ויסוד דז"א למקום נצח דז"א, והמלכות למקום הוד דז"א, ואז היתוסף לבינה בחי' יחידה, ולכל הו' קצוות דז"א בחי' מקיף דחיה, ולמלכות בחי' מקיף דיחידה.

בשחזור היתוסף	הכתר	החכמה	הבינה
במלכות	מקיף חיה	מקיף יחידה	-----
ביסוד	יחידה	מקיף חיה	מקיף יחידה
בהוד	יחידה	מקיף חיה	מקיף יחידה
בנצח	יחידה	מקיף חיה	מקיף יחידה
בתפארת	יחידה	מקיף חיה	מקיף יחידה
בגבורה	יחידה	מקיף חיה	מקיף יחידה
בחסד	יחידה	מקיף חיה	מקיף יחידה
בבינה	חיה	יחידה	-----
בחכמה	נשמה	-----	-----

(ד) אחר כך שהבינה עלתה להשתלם בפה דא"ק אז חסד דז"א עלה למקום הכתר, וגבורה דז"א למקום החכמה, ותפארת דז"א למקום הבינה, ונצח דז"א למקום החסד דז"א, והוד דז"א למקום גבורה דז"א, ויסוד דז"א למקום תפארת דז"א, והמלכות עולה למקום נצח דז"א,

ואז היתוסף לז"א בחי' מקיף יחידה, ולמלכות אין כבר תוספת יותר.

(ה) הטעם שלמלכות אין כבר תוספת יותר, וכן לז"א בעלותו לפה דא"ק אין לו תוספת יותר, הואיל ויש בכל בחי' של כל עולם וכן בכל פרצוף י' ספירות פנינים פרטיים וי' ספירות מקיפים פרטיים, והם מתחלקים לחמש פרצופים

אוצרות חיים שער עקודים פרק ג'

שהם נפש רוח נשמה חיה יחידה פנינים, וחמש פרצופים שהם נפש רוח נשמה חיה יחידה מקיפים, ולכן בכל העולמות עד בחי' חוטם דא"ק אז יש בחי' נפש רוח נשמה חיה יחידה פרטיים גם באורות הפנימים וגם באורות מקיפים, אך מעולם העקודים ולמטה יש רק נפש רוח נשמה חיה יחידה פרטיים בבחי' אורות הפנימים אך לבחי' אורות המקיפים יש¹ רק בחי' ²חיה ויחידה³ פרטיים, הואיל והאורות מתמעטים משם ולמטה ואין כוח להתגלות כל המקיפים.

(ו) בעולם העקודים אז הז"א ונוקבא יותר שלמים מאבא ואמא (כפי שיבואר באות כ"ב), לכן הז"א ונוקבא יכולים לעמוד פנים בפנים אבל אבא ואמא עומדים רק אחר באחור.⁴

¹ עיין בכרם שמבאר דלא קשה מהא דאיתה לעיל (פרק א' אות י') דבאורות היוצאים מהפה יש י' ספירות בבחי' מקיפים וי' ספירות בבחי' פנימים, דשם מדבר על כללות הספי' שיש י' ספי' פנינים וי' ספי' מקיפים אבל פה מדבר בפרטות כל ספי' שיש לו ה' ה' פנימים וב' מקיפים.

מקיף					פנימי				
כתר					כתר				
חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה
חכמה					חכמה				
חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה
בינה					בינה				
חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה
חסד					חסד				
חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה
גבורה					גבורה				
חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה
תפארת					תפארת				
חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה
נצח					נצח				
חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה
הוד					הוד				
חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה
יסוד					יסוד				
חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה
מלכות					מלכות				
חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נפש	רוח	נשמה

² עיין בעץ חיים (שער ו' פרק ב' מ"ב) דשם מבאר רבנו דבעקודים כן היה חמש מקיפים ורק מעולם האצילות יש רק ב' מקיפים וצ"ע.

³ והטעם שנשארו מקיפים רק החיה ויחידה, עיין בכרם דרך לאורות הגבוהים שהם חיה ויחידה יש כוח לעמוד בבחי' מקיף.

⁴ עיין בית לחם שאין הכונה שהיה בזו"ן בחי' זיווג, דהרי טיפת הזיווג דזו"ן נמשך מאבא ואמא ואם אין לאבא ואמא בחי' זיווג איך ימשך לזו"ן הטיפה, ועוד שבעקודים כל הספי' או

- (ז) הטעם דבעקודים אז הו"א ונוקבא יותר שלמים, היות שבעולם העקודים טרם שעלה הו"א או הנוקבא לפה דא"ק כבר היו שניהם שלמים בנפש רוח נשמה חיה יחידה פנמיים ובחיה יחידה מקיפים, מה שאין כן באבא ואמא שקודם שהתחיל אחד מאבא ואמא לעלות אז אבא היה שלם בנפש רוח נשמה פנמיים בלבד ואמא⁵ בנפש רוח נשמה חיה, ועוד יתרון יש לז"א ונוקבא שקודם שהתחיל הכתר לעלות כבר היה לז"א בחי' חיה שהוא בחי' חכמה, וכן לנוקבא היה אפילו בחי' יחידה פנמיים, ואז היו יכולים להזדווג היות שהזיווג בא מהחכמה והיה להם כבר בחי' חיה שהוא מהחכמה מה שאין כן אבא שלא היה לו בחי' חיה אפילו אחרי שהכתר כבר עלה לפה דא"ק.
- (ח) הטעם דזו"ן עולים לפה דא"ק אפילו שהם שלמים כבר, א. כי הם בני אבא ואמא וכל חיותם התמידי לקיומם מהם לכן לא רוצים להיפרד מהם וכיון שאבא ואמא עולים אז הם עולים אחריהן.
- ב. כי עיקר טעם החזרה הוא לעשות כלים לכן גם הם צריכים לעלות לעשות כלים.⁶

שעומדים כולם פניהם למטה וזה בזמן ירידתם או שכולם פניהם למעלה וזה בזמן עלייתם, רק הכונה שהיו זו"ן ראויים להיות בהם זיווג דפנים בפנים.

⁵ זה לפי הגירסא אצלנו, וכן הגירסא בעץ חיים (בשער ו' פרק ו'), שלאמא יש ד' אורות פנמיים, ויש גורסים ה' אורות ואז הכונה על זמן שאמא עצמה עלתה למאציל.

⁶ ולכאורה קשה שהרי לעיל (עיין אות ב') אמרנו שכדי שהאורות יחזרו ויוכל להיות כלים הוצרכו לצאת בפעם ראשונה בלתי שלמים, ואם האורות חוזרים לעשות כלים גם אם יצאו שלמים אז מדוע יצאו לכתחילה חסרים, ועיין יד יוסף שמתרץ דאם היו יוצאים שלמים לא היו חוזרים בשביל לעשות כלים ולכן יצאו חסרים רק עכשיו שיצאו חסרים אפילו שכעת השתלמו כבר אך הואיל והראשונים חזרו ונעשה להם כלים לכן גם הם עלו אחריהם, ולפי זה מתורץ גם שלכאורה קשה דאם זו"ן במילא נשלמים קודם חזרתם לפה דא"ק א"כ מדוע לא יצאו לכתחילה שלימים, אך יתורץ לפי הנ"ל דאם היו יוצאים שלימים לכתחילה לא היו עולים אחרי אבא ואמא לעשות כלים רק הואיל ובא להם האור בתוספת אז יכולים לחזור בשביל כלים אפילו שהם עכשיו שלמים.